

NAMN ATT MINNAS

EVA KARLSSON

I samband med öppnandet av årets riksdag togs ett i hög grad lovvärt initiativ. De manliga ledamöter av högerens riksdagsgrupp, som infann sig i rikssalen korrekt klädda, dvs. i högtidsdräkt, inbjöds att efteråt intaga lunch på Operakällaren. Det blev en tankeställare för dem, som brukat falla offer för den utbredda ovanan att markera högtidsdräkten med ett par svarta byxben och i bästa fall en hög hatt och en vit scarf till överrocken och galoscherna. Man anar det svåra valet mellan bekvämligheten och gourmandisen. Här skall det statistiska utfallet inte avslöjas, nog sagt att det blev en talrikt besökt och mycket animerad lunch, som i hög grad bidrog till att stärka högergruppens låt oss kalla det moral i etikettsfrågor.

Vem var det då, som utfärdade denna förvisso oväntade inbjudan? Var det högerpartiet som sådant? Sällan. Var det hr grefven och talmannen v. Seth, känd för sitt behjärtade ingripande mot den s. k. koftmannen och följaktligen högt kvalificerad i sammanhanget? Ej heller. Var det hr kammarherren Dickson, fostrad i hovlivets åtminstone på denna punkt utan tvivel belärande skola? Ack nej, hr Dickson har sedan länge vänt sinnet från världsliga ting.

Det är inte lätt att gissa svaret på frågan. Endast den skarpsinniga naturen, som lägger märke till den pedagogiska uppläggnings av hela arrangementet, kan ledas på rätt spår. Om gossarne infinna sig till uppropet tvätade, kammade, med petade naglar och

snyggt och ordentligt klädda skola de få sockerpullor av FRÖKEN. Mycket riktigt! Bakom invitationen stod ledamoten av riksdagens andra kammare Eva Karlsson — folkskollärarynna från Hälsingborg. Och enligt samstämmiga uppgifter från deltagarna i lunchen gjorde den lilla graciösa, gråhåriga damen med glasögonen på nästippen *les honneurs* på ett sätt som vilken som helst av våra ambassadriser skulle kunnat avundas henne: otvunget, vänligt, glatt och samtidigt säkert.

Eva Karlsson är folkskollärarynnerdotter från Torna Hällestad nära Lund, där hon föddes några år före sekelskiftet och hon följde raskt i faderns fotspår. Efter examen i Skara kom hon 1919 till Hälsingborg, och i Hälsingborg har hon förblivit för att numera — och f. ö. sedan länge — räknas till stadens fäder eller mera egentligt uttryckt dess mödrar. Hon är kort sagt en av Hälsingborgs pampar och har ett finger med i det mesta som sker i stadens liv. Tidigt drog hon uppmärksamheten till sig genom sina utomordentliga pedagogiska anlag, som hon förkovrat genom fortbildning, studieresor till skilda länder och deltagande i svenska och internationella kurser. Hon har också anlitats flitigt som pedagogisk författare och föredragshållare. Men det visade sig snart att hennes klara förstånd, energi och organisationsförmåga räckte till också för en rad offentliga uppdrag.

År 1943 invaldes hon i Hälsingborgs stadsfullmäktige, som hon tillhört ett decennium, hon har under en lång

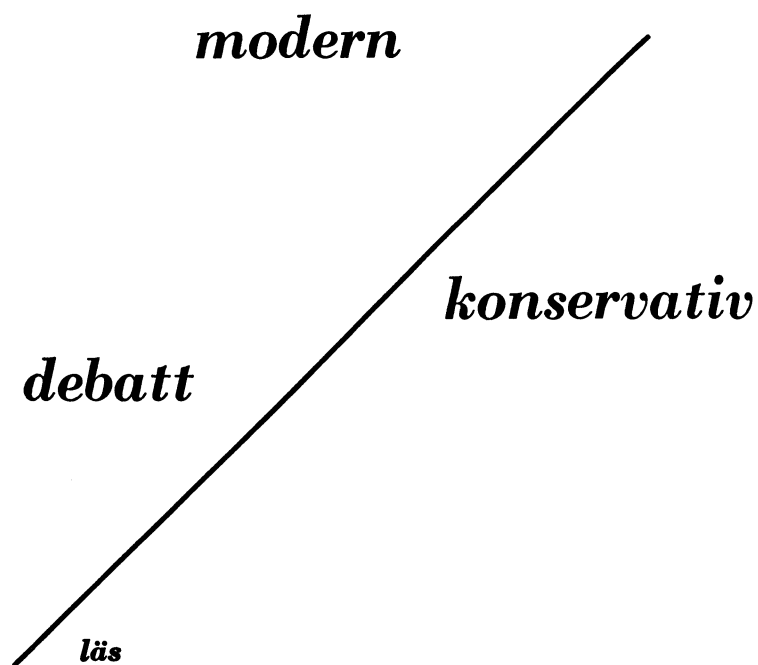
period varit v. ordförande i folkskolestyrelsen, i socialnämnden, i daghemstyrelsen, vidare nämndeman, och styrelseledamot i Barnträdgårdsföreningen, sommarkolonierna samt Fredrika Bremerförbundet. Hennes politiska intresse väcktes redan under 20-talets skolstrider och sedan 30-talet har hon varit aktiv inom högern. Hon är ordförande för Hälsingborgs högerkvinnor och ordförande i partiets kvinnoråd i fyrstadskretsen. Vid 1952 års andrakammarval invaldes hon i riksdagen och har sedan 1953 med den äran representerat högern i hälsingborgsbänken.

Till en början tog man inte mycken notis om den lilla folkskollärarinnan från Hälsingborg och när hon första gången framträdde inför riksdagsgruppen möttes hon av det förströdda sorl, som vanligen hälsar en nykomling. Men det tog hastigt slut, då hon med den lugna auktoriteten hos den som i gott och väl trettio år framgångsrikt kuvat uppstudsiga skolbarn

ytrade: »Får jag be om tystnad!» Sedan dess har man lyssnat till Eva Karlsson inte bara i riksdagsgruppen utan också i kammaren. Hon har vunnit respekt inom alla partier för sin klokhet, redighet och föredömliga plikttrohet — hon är inte den som slarvar ifrån sig något enda riksdagsärende hur obetydligt och till synes ointressant det än må vara. Hennes förening av auktoritet, samvetsgrannhet och humor gör henne till en utmärkt ordförande, vilket bl. a. visat sig inom högerns skolkommitté, där hon gör vad hon kan för att reparera partiets försummelser på området. Med en gammal van pedagogs förmåga håller hon herrarna och damerna till ordningen och hon är berömd för sin talang att snabbt, koncist och klart avverka en föredragningslista. »Hon skulle ha varit en utmärkt härads-hövding», säger också en av juristerna bland hennes partikamrater i riksdagen.

G. U.

Svensk Linje

organ för modern konservatism

PRENUMERATION 5 nr/år 10 kronor
POSTGIRO 29 82 24 Göteborg